

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **fishmaster s.r.o.**, se sídlem Čierna Voda 89, Slovenská republika, zast. Mgr. Mgr. Michalem Liptákem, Ph.D., hostujícím evropským advokátem se sídlem Matičná 2, Ivanka pri Dunaji, se zmocněncem pro doručování JUDr. Ivanem Peclem, advokátem se sídlem Zábrdovická 15/16, Brno, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2, Praha 6, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2024, č. j. O-572504/D23014838/2023/ÚPV, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Rybářská speciálka, s.r.o.**, se sídlem Panská 393/6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2025, č. j. 18 A 51/2024-80,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Předmětem projednávané věci je otázka, jakým způsobem je třeba posuzovat shodnost (resp. podobnost) výrobků a služeb za účelem posouzení pravděpodobnosti záměny ochranných známek dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.

[2] Osoba zúčastněná na řízení je vlastníci následující obrazové ochranné známky č. 388623 („napadená ochranná známka“):

[3] Tato byla původně zapsána pro výrobky a služby ze tříd 25, 28, 31, 35 a 41 Niceského třídění výrobků a služeb, a to konkrétně:

(25) oděvy, sportovní oděvy, oděvy pro rybáře, obuv, sportovní obuv, obuv pro rybáře;

(28) rybářské potřeby, rybářské pruty, rybářské, navijáky, rybářské podběráky, rybářské vlasce, rybářské háčky, rybářské splávky, umělé rybářské návnady, sportovní potřeby;

(31) krmivo pro ryby, živé rybářské návnady, krmivo pro zvířata;

(35) maloobchodní, velkoobchodní a elektronický prodej rybářských potřeb, sportovních oděvů a obuvi, oděvů a obuvi pro rybáře a krmiv pro ryby, předvádění zboží, reklama, reklama online, marketing, marketing online, administrativní činnosti, automatizované zpracování dat, obchodní poradenství;

a (41) sportovní činnosti, sportovní rybaření, sportovní výuka, organizování a pořádání sportovních akcí
v soutěží, sportovní kluby, zábavní činnosti, vydavatelství, elektronické publikování, vzdělávací činnosti
oblasti sportu, poradenství v oblasti sportu a rybolovu.

[4] Žalobkyně je vlastnící následující starší obrazové ochranné známky Evropské unie č. 18049928 („starší ochranná známka“):

[5] Starší známka byla zapsána pro výrobky z tříd 28 a 31 Niceského třídění výrobků a služeb, a to konkrétně:

(28) Zvukové signalizační zařízení k použití při rybaření; Indikátory záběru [rybářské náčiní]; Harpunové pušky na rybolov (potápěčské vybavení); Vnadicí a návnady pro lov nebo rybolov; Návazce na muškaření; Čidla záběru [rybářské náčiní]; Rybářské splávky; Umělé rybářské návnady a nástrahy; Vrše [pasti na ryby]; Rybářské podběráky; Neplovoucí krmiva (návnady) pro rybolov; Umělá volná návnada na rybolov; Rybářská olůvka; Rybářské náčiní; Umělé návnady; Rybářské návazce; Rybářské vlasce; Rybářské pruty; Rybářské brašny; Rybářské navijáky; Splávky (plováky) [rybářské potřeby]; (Obrtlíky) rybářské náčiní; Umělé mušky na sportovní rybolov; Páternostery, návazce (rybářské náčiní); Lyofilizované návnady na ryby; Rybářské bederní pásy; Rybářské rotační třpytky; Krabičky na rybářské mušky; Opěry na rybářské pruty; Střívka pro rybolov; Pruty na rybářské udice; Pouzdra na rybářské navijáky; Nahazovací rybářské vlasce; Vybavení pro lov a rybolov; Pachové návnady pro lov a rybolov; Skříňky na rybářské potřeby; Krabičky na rybářské návnady; Držáky rybářských prutů; Pouzdra na rybářské pruty; Podpěry na rybářské pruty; Rukojeti rybářských prutů; Rybářské háčky; Katapultovací kapsičky na návnady; Vrháče návnad; Signalizátory záběru pro rybolov na udici; Rybářské podběráky; Ukazatel záseku na rybaření na ledu;

(31) Krmivo pro ryby; Krmivo pro karase zlaté; Obilná krmiva pro zvířata; Krmiva a potrava pro zvířata; Krmiva pro zvířata ve formě ořechů; Krmiva pro zvířata získaná z rostlinných látek; Krmiva pro zvířata v kusech; Krmné směsi pro zvířata; Živé rybářské nástrahy a návnady; Pšeničné proteiny pro zvířecí spotřebu; Krmivo pro akvarijní ryby; Výživa (krmivo) pro ryby; Krmná rybí moučka.

[6] Žalobkyně podala návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou, a to pro všechny zapsané výrobky a služby, neboť měla za to, že mezi napadenou ochrannou známkou a starší ochrannou známkou existuje na straně veřejnosti pravděpodobnost záměny.

[7] Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 1. 2023, č. j. O-572504/D21108674/2021/ÚPV („prvostupňové rozhodnutí“), napadenou ochrannou známkou prohlásil částečně za neplatnou s účinky *ex tunc*. Dospěl k závěru, že na straně relevantní veřejnosti – tvořenou okruhem

pokračování

spotřebitelů zájímajících se o rybářské potřeby, náčiní, krmiva pro zvířata a služby s nimi bezprostředně spojené – je dána pravděpodobnost záměny porovnávaných známek ve vztahu k následujícím výrobkům a službám:

(28) rybářské potřeby, rybářské pruty, rybářské, navijáky, rybářské podběráky, rybářské vlasce, rybářské háčky, rybářské splávky, umělé rybářské návnady, sportovní potřeby;

(31) krmivo pro ryby, živé rybářské návnady, krmivo pro zvířata;

(35) maloobchodní, velkoobchodní a elektronický prodej rybářských potřeb a krmiv pro ryby.

[8] Stěžovatelka i osoba zúčastněná na řízení podaly proti prvostupňovému rozhodnutí samostatné rozklady. O těchto rozkladech předseda žalovaného v záhlaví označeným rozhodnutím rozhodl tak, že výrokem I napadenou ochrannou známku prohlásil za neplatnou pro následující výrobky a služby:

(25) oděvy pro rybáře, obuv pro rybáře;

(28) rybářské potřeby, rybářské pruty, rybářské, navijáky, rybářské podběráky, rybářské vlasce, rybářské háčky, rybářské splávky, umělé rybářské návnady, sportovní potřeby;

(31) krmivo pro ryby, živé rybářské návnady, krmivo pro zvířata;

(35) maloobchodní, velkoobchodní a elektronický prodej rybářských potřeb, oděvů a obuvi pro rybáře a krmiv pro ryby;

(41) sportovní rybaření, poradenství v oblasti rybolovu.

[9] Předseda žalovaného konstatoval, že tyto výrobky a služby mají společný (specifický) účel, k němuž jsou určeny, tj. rybaření (rybářský sport). Uvedl, že spotřebitelská veřejnost se bude prolínat, neboť se jedná o skupinu osob provozující, resp. jevící zájem o rybářství. Zároveň mají i shodné distribuční kanály (specializované prodejny a e-shopy). Dospěl proto k závěru o podobnosti těchto výrobků a služeb. Vzhledem k tomu, že shledal napadenou ochrannou známku podobnou ve vyšší míře se starší ochrannou známkou, konstatoval, že na straně relevantní spotřebitelské veřejnosti existuje pravděpodobnost záměny posuzovaných známek pro tyto výrobky a služby.

[10] Předseda žalovaného zároveň výrokem II rozhodl, že napadená ochranná známka zůstává zapsána pro následující výrobky a služby:

(25) oděvy, sportovní oděvy, obuv, sportovní obuv;

(35) maloobchodní, velkoobchodní a elektronický prodej sportovních oděvů a obuvi, předvádění zboží, reklama, reklama online, marketing, marketing online, administrativní činnosti, automatizované zpracování dat, obchodní poradenství;

(41) sportovní činnosti, sportovní výuka, organizování a pořádání sportovních akcí a soutěží, sportovní kluby, zábavní činnosti, vydavatelství, elektronické publikování, vzdělávací činnosti v oblasti sportu, poradenství v oblasti sportu.

[11] Proti výroku II rozhodnutí předsedy žalovaného žalobkyně brojila správní žalobou. Namítala nesprávné posouzení podobnosti výrobků a služeb, pro které byly posuzované známky zapsány. Výrobky a služby, pro něž byla napadená ochranná známka ponechána

v platnosti, tvoří obecné kategorie, jež – mimo jiné vzhledem k absenci dodatků (disclaimerů), které by tyto pojmy zúžily – zahrnují výrobky a služby, pro které byla prohlášena za neplatnou, a jsou s nimi dle žalobkyně identické. Předseda žalovaného měl proto napadenou ochrannou známku prohlásit za neplatnou i pro tyto ostatní výrobky a služby.

[12] Městský soud v Praze napadeným rozsudkem rozhodnutí předsedy žalovaného potvrdil a žalobu stěžovatelky zamítl. Uvedl, že základním východiskem pro posuzování shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb je porovnání výrobků či služeb chráněných *starším* označením na straně jedné s výrobky a službami chráněnými *napadeným* označením na straně druhé. Obsahuje-li jedno označení konkrétní kategorie výrobků a služeb, a druhé jen jednu obecnou kategorii, je třeba každou takovou konkrétní kategorii porovnat jednotlivě s obecnou kategorií v druhém označení. Zaměřila-li se žalobkyně na kategorie výrobků a služeb pouze v rámci napadené ochranné známky, nelze z toho automaticky dovozovat shodnost či podobnost výrobků a služeb u starší a napadené ochranné známky navzájem. Tím by došlo k popření smyslu známkoprávní ochrany, spočívajícího v porovnávání kolidujících označení.

[13] Z hlediska údajné *totožnosti* výrobků a služeb ve třídě 25 městský soud zdůraznil, že výrobky chráněné starší ochrannou známkou (různé kategorie rybářského náčiní nezahrnující oblečení a obuv určenou pro rybaření a krmiva) nejsou zahrnuty v kategoriích (sportovních) oděvů a obuvi. Proto nelze aplikovat pravidlo obecnosti versus konkrétnosti. Totéž platí pro služby ve třídách 35 a 41, které jsou rovněž široké a z povahy věci neobsahují kategorie výrobků rybářské náčiní ani krmiva.

[14] Stejně závěry se uplatní i při posuzování *podobnosti* výrobků a služeb, která rovněž nemůže automaticky plynout ze shodnosti kategorií napadené ochranné známky. Jde-li o posouzení „klasické“ podobnosti, městský soud v posouzení žalovaného neshledal žádný exces. Bylo případně na žalobkyni, aby konkrétně tvrdila a namítala, proč jsou závěry žalovaného nesprávné a proč je potřeba přes volnější vazbu mezi výrobky a službami chráněnými oběma ochrannými známkami dovozovat podobnost, například z důvodu jejich komplementarity. To nicméně neučinila.

[15] K absenci dovětek (disclaimerů) k obecným kategoriím výrobků a služeb městský soud uvedl, že je věcí přihlašovatele, jakým způsobem vymezí seznam přihlašovaných výrobků a služeb. V souladu s § 19a zákona o ochranných známkách lze použít obecné termíny, jsou-li jasné a přesné. To bylo v případě napadené ochranné známky splněno. Pokud by snad osoba zúčastněná na řízení napadenou ochrannou známkou používala přímo ve vztahu k výrobkům chráněným starší ochranou známkou, bude věcí žalobkyně, aby svá práva bránila soukromoprávní cestou.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[16] Žalobkyně („stěžovatelka“) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Navrhuje tento rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[17] Městský soud dle stěžovatelky pochybil, aplikoval-li princip identity obecných a konkrétních pojmů pouze na porovnávání pojmů ze seznamu starší ochranné známky s pojmy ze seznamu napadené ochranné známky. Správně jej měl uplatnit na posuzování podobnosti výrobků a služeb jako takových. Nadto závěr o podobnosti mezi výrobky a službami

pokračování

v porovnávání známek nebyl správními orgány zjištěn na základě uplatnění tohoto principu, nýbrž aplikací tzv. *Canon* kritérií (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1998, *Canon*, věc C-39/97, bod 23). Pokud jsou podobné pojmy *rybářské náčiní* a *oděvy pro rybáře*, pak musí být podobné i pojmy *rybářské náčiní* a *oděvy*, neboť pojem *oděvy* je identický s pojmem *oděvy pro rybáře*.

[18] Posouzení podobnosti výrobků a služeb je nejen právním, nýbrž i skutkovým závěrem. Vyhodnotil-li městský soud nesprávně princip identity obecných a konkrétních pojmů a detailněji neporovnal výrobky a služby, ve vztahu k nimž byla napadená ochranná známka ponechána v platnosti, s výrobky a službami, pro které byla prohlášena za neplatnou, dospěl proto rovněž k nesprávnému skutkovému závěru. Stěžovatelka následně odkázala na svou žalobu, v níž uvedla celkem devět příkladů identity či podobnosti jednotlivých pojmů.

[19] Stěžovatelka považuje odůvodnění napadeného rozsudku za zmatečné, nesrozumitelné a nesourodé. Závěr městského soudu, že je třeba respektovat vůli přihlašovatele, není odpovědí na stěžovatelčinu námitku ohledně absence dovětek. Stejně tak její – nikterak hypotetickou – obavu o právní jistotu nerozptýlil závěr městského soudu, že si musí svá práva případně střežit cestou soukromoprávní ochrany.

[20] Městský soud přednesl vlastní výklad judikatury Soudního dvora Evropské unie („SDEU“), jakož i principu, že obecné pojmy jsou identické s konkrétními. Dle stěžovatelky dosavadní judikatura SDEU dává na sporné otázky jednoznačnou odpověď. Měl-li by se NSS ale od těchto závěrů odchýlit, žádá o položení předběžné otázky týkající se výkladu čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách („směrnice o ochranných známkách“).

[21] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že stěžovatelka opomíjí základní východisko posuzování shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb. Správní orgány prohlásily napadenou ochrannou známku za neplatnou ve vztahu k těm výrobkům a službám, které odkazovaly na rybaření. Zbylé výrobky a služby žádný odkaz na rybaření neobsahují. Posouzení pravděpodobnosti záměny je otázkou právní, skutkové posouzení se neuplatní. Jde-li o otázku dovětek, je zcela v kompetenci osoby zúčastněné na řízení, jakým způsobem vymezí seznamu výrobků a služeb. Žalovaný takové vymezení musí respektovat a nemůže do něj zasahovat. Případné budoucí porušení práv stěžovatelky ze strany osoby zúčastněné na řízení zároveň nelze předvídat. Návrh na položení předběžné otázky považuje za nedůvodný, neboť sama stěžovatelka považuje problematiku sporu za *acte éclairée*, byť je nespokojena s aplikací judikatury SDEU městským soudem na nyní posuzovanou věc.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[22] Kasační stížnost není důvodná.

III.1 K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku

[23] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti důvod dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se NSS nejprve tímto důvodem. K problematice nepřezkoumatelnosti soudních rozhodnutí se NSS již mnohokrát vyjádřil (např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, a ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73,

č. 787/2006 Sb. NSS). Má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelné je takové rozhodnutí, které nelze přezkoumat pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Nepřezkoumatelnost je třeba vykládat v souladu s jejím skutečným smyslem, neboť jde o jednu z nejzávažnějších vad řízení, kterou lze konstatovat pouze v případě, že skutečně nelze seznat, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku posuzovaného rozhodnutí, resp. proč považoval vznesené námitky za nedůvodné (rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2022, č. j. 5 As 158/2021-36, bod 18). Dále je třeba uvést, že absence přímé reakce na každý jednotlivý argument účastníka řízení nepředstavuje nezákonnost ani nepřezkoumatelnost, pokud soud prezentuje odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (rozsudky NSS ze dne 25. 2. 2015, č. j. 6 As 153/2014-108, bod 37, či ze dne 4. 3. 2015, č. j. 8 Afs 71/2012-161, bod 12).

[24] NSS rozsudek městského soudu považuje za přezkoumatelný. Pokud jde o námitku týkající se absence dodatků, městský soud v bodě 35 napadeného rozsudku stěžovatelce vysvětlil, že správní orgány vycházely ze seznamu výrobků a služeb tak, jak byl vymezen osobou zúčastněnou za řízení, která se ale rozhodla dodatků nevyužít a požadovat namísto toho ochranu pro širší okruh výrobků a služeb. Tím městský soud zcela srozumitelně odpověděl na argument stěžovatelky, že osoba zúčastněná na řízení *měla a stále může* takového dodatku využít.

[25] I odpověď na námitku absence právní jistoty je třeba považovat za přezkoumatelnou. Městský soud v bodě 36 napadeného rozsudku poukázal na to, že použila-li by osoba zúčastněná na řízení napadenou ochrannou známku ve vztahu k výrobkům a službám souvisejícím s rybařením, zasáhla by do práv stěžovatelky ke starší ochranné známce. Stěžovatelka by následně měla k dispozici soukromoprávní prostředky ochrany. Ani na tomto závěru NSS neshledává nic nesrozumitelného.

[26] Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku proto není důvodná.

III.2 K námitce nesprávného právního posouzení shodnosti či podobnosti výrobků či služeb

[27] Dle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách Úřad průmyslového vlastnictví prohlásí ochrannou známku za neplatnou mimo jiné tehdy, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

[28] Citovaná právní úprava, která vymezuje jeden z tzv. relativních důvodů zápisné nezpůsobilosti ochranné známky, v současné době reflektuje čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice o ochranných známkách. Totožnou úpravu obsahuje souběžně i čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie („nařízení o ochranné známce EU“). Z tohoto důvodu je nutné při výkladu a aplikaci této právní úpravy postupovat v souladu s rozhodovací činností SDEU (viz rozsudky NSS ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015-58, č. 3556/2017 Sb. NSS, bod 29, či ze dne 18. 10. 2024, č. j. 10 As 208/2023-71, č. 4650/2024 Sb. NSS, bod 30).

pokračování

[29] Dle konstantní judikatury Soudního dvora i Tribunálu platí, že pravděpodobnost záměny musí být hodnocena celkově, tedy s přihlédnutím ke všem kritériím podstatným pro okolnosti případu (rozsudky Soudního dvora ze dne 11. 11. 1997, věc C-251/95, *SABEL*, bod 22, nebo ze dne 22. 6. 1999, věc C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 18). Celkové hodnocení předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi těmito kritérii, zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků, na které se ochranná známka vztahuje (rozsudek *Canon*, bod 17). Obě podmínky zaměnitelnosti, tedy shodnost nebo podobnost označení a shodnost nebo podobnost výrobků, musejí být splněny současně (rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006-97, č. 1064/2007 Sb. NSS, a ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007-141).

[30] NSS předně konstatuje, že stěžovatelka v řízení před správními soudy brojí pouze proti závěrům správních orgánů týkajících se posouzení podobnosti výrobků a služeb. Závěr o tom, že posuzované ochranné známky jsou si s ohledem na dominantní prvek „FISHMASTER“ podobné ve vyšším stupni, je proto třeba považovat za nesporný. Podstata argumentace stěžovatelky naopak spočívá v odlišném výkladu principů pro posuzování totožnosti a podobnosti výrobků a služeb.

[31] Dle ustálené judikatury Tribunálu platí, že při posouzení podobnosti mezi dotčenými výrobky nebo službami třeba přihlédnout ke všem relevantním faktorům, které charakterizují vztah mezi nimi. Tyto faktory zvláště zahrnují jejich povahu, účel, jejich užívání a jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Mohou být zohledněny i jiné faktory, jako jsou například distribuční kanály dotyčných výrobků (viz např. rozsudky Tribunálu ze dne 11. 7. 2007, věc T-443/05, *El Corte Inglés v. OHMI*, bod 37, či ze dne 20. 11. 2024, věc T-333/23, *MPM-Quality v. EUIPO*, bod 35). Krom toho výrobky mohou být považovány za totožné, jestliže jsou výrobky, na něž se vztahuje starší ochranná známka, obsaženy v obecnější kategorii uvedené v přihlášce ochranné známky, nebo jestliže jsou výrobky uvedené v přihlášce ochranné známky obsaženy v obecnější kategorii, na niž se vztahuje starší ochranná známka (viz např. rozsudky Tribunálu ze dne 7. 9. 2006, věc T-133/05, *Meric v. OHMI*, EU:T:2006:247, bod 29, či ze dne 21. dubna 2021, věc T-663/19, *Hasbro v. EUIPO*, bod 104).

[32] Stěžovatelka s ohledem na tyto principy namítá, že dospěly-li správní orgány k závěru o neplatnosti napadené ochranné známky z důvodu podobnosti výrobků a služeb výslovně obsahujícím pojmy z oblasti rybářství či rybolovu (např. *oděvy pro rybáře* či *obuv pro rybáře*), měly to samé učinit i vůči kategoriím výrobků a služeb obsahujícím pojmy obecnější (např. *oděvy* či *obuv*). Jak nicméně správně dovodil již městský soud, její argumentace nemůže obstát.

[33] Z judikatury citované v bodě [31] výše zjevně vyplývá, že princip, na který poukazuje stěžovatelka, se aplikuje pouze ve vztahu mezi starší ochrannou známkou na straně jedné a přihláškou ochranné známky na straně druhé. Například bod 29 citovaného rozhodnutí *Meric v. OHMI* konkrétně zní: „... výrobky mohou být považovány za totožné, jestliže jsou výrobky, na něž se vztahuje **starší ochranná známka**, obsaženy v obecnější kategorii uvedené v **přihlášce ochranné známky** ..., nebo jestliže jsou výrobky uvedené v **přihlášce ochranné známky** obsaženy v obecnější kategorii, na niž se vztahuje **starší ochranná známka** ...“ (zvýraznění přidáno NSS).

[34] Stejný závěr plyne ze samotné podstaty práva ochranných známek. V rámci posuzování totožnosti či podobnosti je vždy třeba vzít v potaz, na straně jedné, výrobky nebo služby, na něž se vztahuje *napadená* ochranná známka, a, na straně druhé, výrobky nebo služby, na něž se vztahuje *starší* ochranná známka, a mezi těmito výrobky a službami hledat případné

překryvy. Takto je posouzení totožnosti či podobnosti výrobků a služeb chápáno i doktrínou (viz např. Fhima, I. a Gangjee, D. *The Confusion Test in European Trade Mark Law*. Oxford University Press, 2019, s. 105, či Bently, L. a Sherman, B. *Intellectual Property Law*. Oxford University Press, 2018, s. 1030).

[35] Argumentace stěžovatelky je s těmito principy neslučitelná. Jejím důsledkem by byl tzv. efekt sněhové koule: „primární“ totožnost (resp. podobnost) mezi posuzovanými známkami by na sebe postupně navázala „následnou“ totožnost (resp. podobnost) mezi výrobky a službami v rámci jednotlivých kategorií chráněných jednou z těchto známek. Paradoxně by nakonec mohla být shledána „automatická“ totožnost (resp. podobnost) i mezi výrobky a službami, které totožné či podobné vůbec nejsou. To je v projednávané věci ostatně případ výrobků patřících do třídy 28, pro něž je zapsaná starší ochranná známka, a které lze souhrnně označit jako *rybářské vybavení*, a kategorií *oděvy*, *sportovní oděvy*, *obuv* či *sportovní obuv* náležejících do třídy 25, pro něž je zapsána napadená ochranná známka. Takový výklad, vedoucí k excesivní ochraně jedné z posuzovaných známek na úkor druhé z nich, shledává NSS neudržitelným.

[36] NSS se proto ztotožňuje se závěrem městského soudu, že princip plynoucí z judikatury citované v bodě [31] výše nemohl být v projednávané věci aplikován.

[37] Tento závěr nebrání tomu, aby tyto výrobky či služby mohly být přesto posouzeny jako podobné na základě aplikace tzv. *Canon* kritérií (viz bod [31] výše). Jak správně uvedl městský soud, žalovaný tato kritéria aplikoval, a provedl na jejich základě posouzení podobnosti všech výrobků a služeb, pro něž byly posuzované ochranné známky zapsány. Městský soud se následně s posouzením žalovaného ztotožnil. Stěžovatelka nicméně v kasační stížnosti se závěry městského soudu, uvedenými v bodech 30 až 33 napadeného rozsudku, nikterak nepolemizovala.

[38] Ani námitka nesprávného právního posouzení shodnosti či podobnosti výrobků či služeb proto není důvodná.

III.3 K návrhu na položení předběžné otázky SDEU

[39] Nejvyšší správní soud je z pohledu čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie v pozici vnitrostátního soudu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva. Musí proto splnit svou povinnost obrátit se na Soudní dvůr s otázkou týkající se výkladu unijního práva, která před ním vyvstala, ledaže by konstatoval, že tato otázka není relevantní, že předmětné ustanovení unijního práva již bylo předmětem výkladu podaného Soudním dvorem nebo že správný výklad unijního práva je natolik zřejmý, že není ponechán prostor pro žádnou rozumnou pochybnost (rozsudky Soudního dvora ze dne 6. 10. 1982, věc 283/81, *Cilfit a další*, bod 21, či ze dne 6. 10. 2021, věc C-561/19, *Consortio Italian Management e Catania Multiservizi*, bod 66).

[40] Stěžovatelka má za to, že položení předběžné otázky je namístě, neboť městský soud se odchýlil od ustálené judikatury SDEU týkající se výkladu čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice o ochranných známkách [resp. čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce EU], zakotvující princip, jehož aplikace se stěžovatelka domáhá.

pokračování

[41] Jak NSS nicméně uvedl v bodě [34][36] výše, z této judikatury plyne, že tento princip se uplatní pouze ve vztahu mezi starší ochrannou známkou na straně jedné a přihlášce ochranné známky na straně druhé, nikoliv v rámci kategorií jedné z těchto známek, jak mylně předpokládá stěžovatelka. NSS proto konstatuje, že daná otázka již byla předmětem výkladu podaného Soudním dvorem, a jde proto o *acte éclairé*.

[42] Z tohoto důvodu NSS návrhu na podání předběžné otázky nevyhověl.

IV. Závěr a náklady řízení

[43] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud neshledal ani jednu z námitek důvodnou, v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání.

[44] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení o kasační stížnosti přesahující běžný rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Z uvedených důvodů soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[45] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. v řízení o žalobě a o kasační stížnosti právo jen na náhradu nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V nyní projednávané věci NSS osobě zúčastněné na řízení takovou povinnost neuložil a současně neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo namíste jí náhradu nákladů řízení přiznat. Proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu